

16. Pecuniarum verò gratiâ per nullum Deum juraveris, neq; si rectè jurare velis. Videberis enim his quidem pejerare, illis verò amans pecuniæ esse.

Χρημάτων δὲ ἕνεκα μηδένα θεὸν ὀμώσης, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλης. Δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ὀπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν.

Cap. VI.

Sententia.

Ἡδέως ἔχε πρὸς ἀπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελήσοις. Omnibus comis, optimis familiaris esto.

Ἐντεύξεις μὴ πυκνάς ποιῆ μηδὲ μακράς πρὸς τῶν αὐτῶν. Non fac colloquia crebra & longa de iisdem rebus.

Πλησμονὴ ἀπάντων. Omnium rerum est satietas.

Γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἐκασίοις, ὅπως ἂν δύναται ἢ τὰς ἀκρίσις ὑπομένειν. Exerce te laboribus voluntariis, ut possis & necessarios perferre.

ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχρὸν, τῶν ἐγκρατεῖαν ἀσκή πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. A quibus turpe est vinci animam, his omnibus abstine, à lucro, ira, voluptate, tristitia.

Ἐν τῇ ὀργῇ πρὸς ἀπλησίως ἔχε πρὸς τὰς ἀμαρτάνοντας, ὡς πρὸς αὐτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τὰς ἀλλὰς ἔχειν ἀξιώσεως. In ira ita te gere erga delinquentes, sicut vis, ut alii se gerant erga te.

Αἰσχρὸν ὑπολαμβάνει τῶν μὲν οἰκετῶν ἀρχειν, ταῖς δὲ ἡδοναῖς δαλεύειν. Turpe puta imperare domesticis, & servire voluptatibus.

Καλὸν τῶν ἀλλῶν ἀτυχίας ὀπιβλέπειν, καὶ ἑαυτὸν, ὡς ἀνθρώπων, ὑπομνησκειν. Aliorum infortunia inspicere, & seipsum mortalem recordari, egregium.

Προσὴκὲ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, ὡς πρὸς χρηστοῖς πιστεύειν. Malis non est habenda fides, sed bonis.

Περὶ